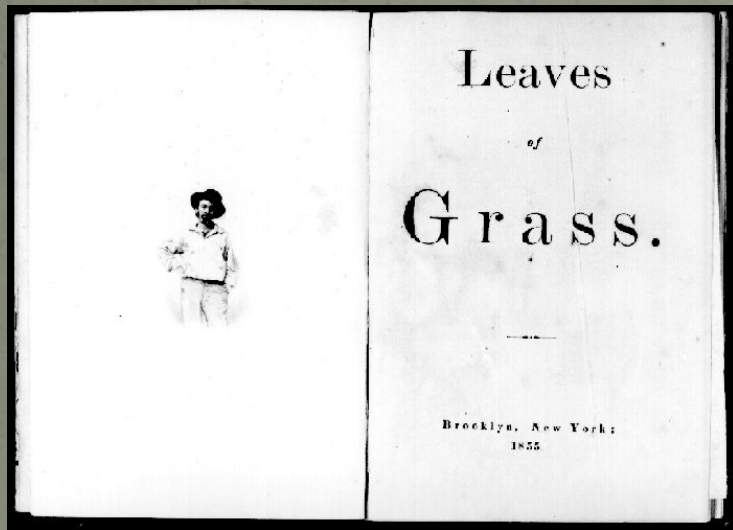
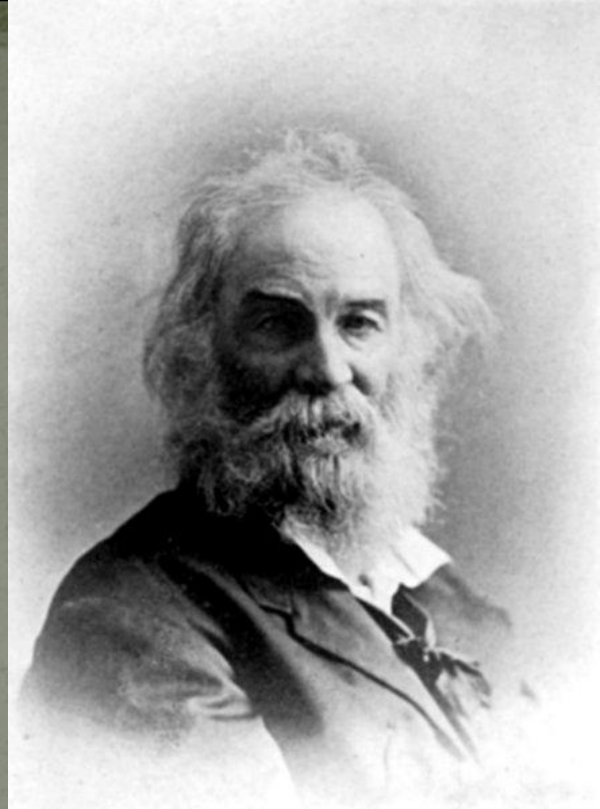

В. Вітмен. Збірка «Листя трави»

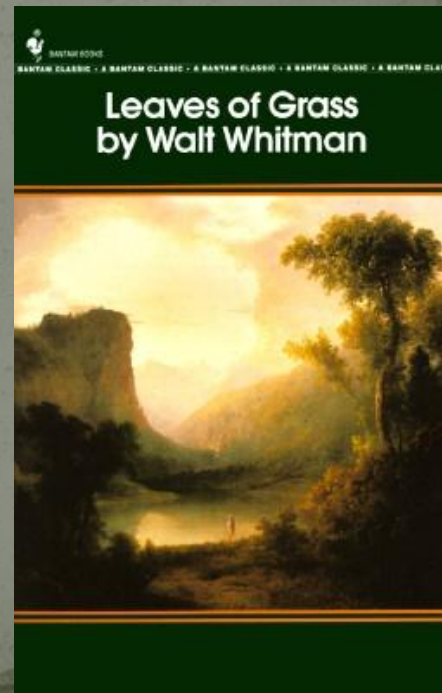
**«Література стає
великою лише тоді,
коли вона сприяє
зростанню людських
чеснот», — писав
В. Вітмен.**

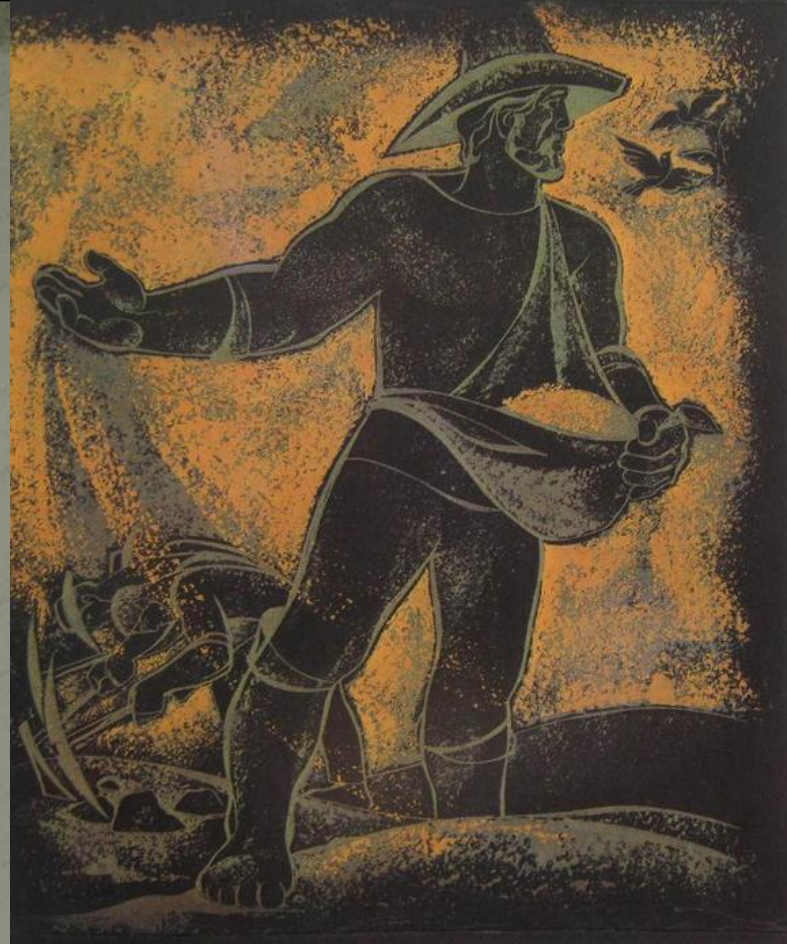

**Поет убачав свій обов'язок у
тому, щоб обезсмертити кожну
істоту, предмет, навіть
найнезначніший.**

**Захищаючи власну
унікальність, він
відстоював унікальність
іншої людини.**

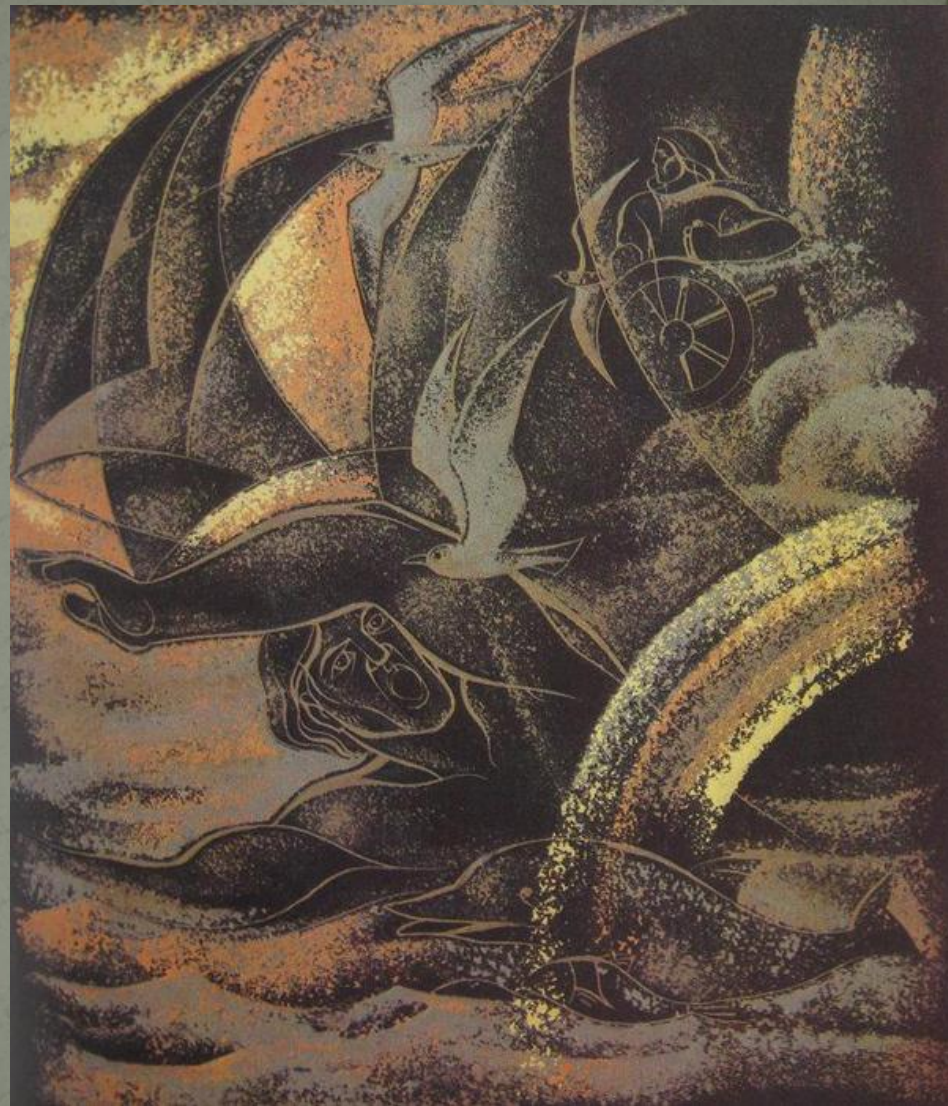
У збірці «Листя трави»
переплелися романтичні,
реалістичні, натуралістичні,
символістські тенденції.

Один із кращих творів поета — «Пісня про себе».

Ліричний герой
усвідомлює власну
причетність до
всього, що
відбувається,
почувається
краплиною «океану
натовпу».

**Зливаються
воєдино доля
ліричного героя,
доля нації,
історичний
досвід людства.**

«Я прагну не так утвердити або ж розвинути ту чи ту тему, як ввести тебе, читачу, до атмосфери цієї теми, цієї думки, аби ти сам здійснив звідти свій політ».

В. Вітмен